

علامه جعفری مثنوی را در حد فهم مردم شرح کرد/ عالم نباید سوال فردا را با علم امروز جواب دهد

مراسم بزرگداشت پانزدهمین سالگرد ارتحال علامه محمدتقی جعفری، با سخنرانی استاد عبدالله فاطمی نیا ...

مراسم بزرگداشت پانزدهمین سالگرد ارتحال علامه محمدتقی جعفری، با سخنرانی استاد عبدالله فاطمی نیا در مجموعه فرهنگی شهداء، انقلاب اسلام، "سحشمه" برگزار شد.

به گزارش خبرنگاران به نقل از روابط عمومی «سرچشمه»، آیین نکوداشت علامه جعفری عصر جمعه اول آبان ماه در سالن همایش های مجموعه فرهنگی سرچشمه برگزار شد، استاد عبدالله فاطمی نیا، مهندس مهدی فیروزان و دکتر غلام علی رجایی در این مراسم درباره شخصیت علمی، مذهبی و روحانی این علامه فقید سخنرانی کردند.

در ابتدای مراسم، حجت الاسلام محمدرضا زائری، مدیرعامل مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب اسلامی، ضمن خیر مقدم به میهمانان گفت: علامه جعفری، عالمی بزرگوار بود و خورشید علم و معرفت. برگزاری بزرگداشت برای این بزرگوار، بزرگداشت خودمان ماست و در واقع داریم برای خودمان و آینده خودمان جشن می گیریم. افتخار مکتب ما توجه به علم و دانش است و ویژگی بزرگان ما، «راه شناس» بودن است.

وی افزود: شخصیت علامه جعفری همیشه برای خود من رشک برانگیز بوده است؛ رفتارشان با مردم و نوع حضورشان در اجتماع و همه و همه شخصیت متواضع اندیشمندی از ایشان ساخته بود که دغدغه اش انسان بود و برای همین هم سخنش موثر بود. مدیرعامل مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب اسلامی در پایان ابراز امیدواری کرد برگزاری این جلسه بهانه ای باشد برای بزرگداشت سایر عالمان و خادمان علم.

استاد فاطمی نیا نیز به عنوان میهمان ویژه مراسم، ابتدا با اشاره به فرمایش رسول مکرّم اسلام، علم را بر دو گونه تعریف کرد و گفت: یک علم، علمی است که به زبان می آید و از عمل در آن خبری نیست. علم دوم، علمی است که در قلب و باطن جریان دارد و همین علم است که سودمند است. علامه جعفری در علم، مثل دریا بودند اما از مکارم و بزرگواری ایشان است که گاهی به بعضی از مراتب علم وارد نمی شوند و یا به گونه ای وانمود می کنند که به آن وارد نشده اند. از نظر تالیفات و تفکر، وجود ایشان درس است برای جامعه ما. این که همه عمرشان به تفکر و نوشتن گذشت، این که همه عمر به دریاها رفت و و از هر دریا دری آورد.

این واعظ پژوهشگر علوم دینی، سپس از «شرحی بر نهج البلاغه» علامه جعفری مصداق آورد و گفت: این که کسی شرحی بر نهج البلاغه می نویسد معنی اش این است که به چندین علم تسلط کامل دارد. نوشتن شرح بر نهج البلاغه، اول از همه یک عربیت قوی می خواهد، فلسفه قوی می خواهد، عرفان قوی و فوق قوی می خواهد و علم کلام و تسلط بر چند علم دیگر از جمله تاریخ و جغرافیا و چند شرط دیگر که علامه، تمام این شرایط را داشت.

فاطمی نیا، سپس به «شرح مثنوی» علامه جعفری اشاره کرد و گفت: ایشان با بزرگواری تمام، عنوان مجموعه «شرح مثنوی معنوی» خود را «نقد و تحلیل بر مثنوی معنوی» می گذارد تا بگوید خود را غرق شده در مثنوی و عالم کامل بر آن نمی داند و تنها می خواهد آن را نقد و بررسی کند؛ در حالی که می دانیم این گونه نیست و ایشان تسلط کاملی بر مثنوی و ظرایف آن داشت. علامه می خواست با نوشتن این مجموعه، مثنوی را به جامعه بیاورد و در حد فهم عموم مردم اشاراتی به آن بکند.

استاد فاطمی نیا اشاره گذرایی هم به کتاب «عرفان اسلامی» کرد و گفت: این کتاب واقعا کار «نو»یی است و من توصیه می کنم حداقل بخش هایی از آن را دو بار بخوانید؛ چرا که علامه خواسته است اسمی از «عرفان عملی» به جامعه بیاورد؛ چون واقعا نمی توان عرفان نظری را به خاطر پیچیدگی ها و شرایطی که دارد به سطح جامعه آورد. عرفان عملی قسمی از سلوک است و البته علامه در بعضی از موارد، ملاحظاتی هم در این زمینه کرده است و با «سطح» مختصری هم سر و کله زده است و نخواست به جزئیات وارد بشود چون آسیب آن را می شناخته است.

دکتر غلام علی رجایی نیز در بخشی از مراسم در سخنانی به نقش علامه جعفری در روشنگری جامعه پرداخت و گفت: برای شناخت نقش علامه در روشنگری جامعه باید شرایط دهه 40 و 50 را در نظر داشته باشیم. به خصوص دهه 40 که عرصه تاخت و تاز تفکر مارکسیستی بود و تعداد انگشت شماری از مذهب یون به دانشگاه ها راه می یافتند. نقش بزرگان در این شرایط بفرنج، این بود که این غربت را زدودند و بزرگان دین، در تقویت روحی قشر مذهبی نقش اساسی داشتند. به ویژه باید از علامه جعفری نام ببریم که شخصیتی فرادینی داشت و کم داریم چنین افرادی را و باید گفت علامه توانست از مرزهای جغرافیایی و فکری عبور کند و این در حالی است که تنها نیمی از آثار ایشان ترجمه شده است.

این کارشناس تاریخ افزود: دومین نکته درباره ویژگی های شخصیتی علامه جعفری، شخصیت اشرافی ایشان است. به گمان من تا کنون آن گونه که شایسته ایشان است، به این وجه از شخصیت علامه و شخصیت اخلاقی شان توجه نشده است. سیره اخلاقی ایشان زیر سایه علمی شان گم شده است. ایشان به دنبال رهایی کامل از خود بود تا به اخلاص در عمل برسد.

مهندس مهدی فیروزان، از شاگردان علامه جعفری نیز در سخنان خود ابتدا به ویژگی های اخلاقی علامه اشاره کرد و گفت: 13 یا 14 ساله بودم که در جمعی که ایشان در آن حضور داشتند وارد شدم. من آدم شیطانی بودم و در پایان مراسم شروع کردم به

سوال کردن و سوال‌هایم شیطنت‌آمیز بود؛ اما ایشان با صبر و حوصله عجیبی شروع به پاسخ دادن کرد. از نانی که می‌خوریم مثال و مصداق آورد تا در نهایت به عالم خلقت رسیدد و می‌فرمود آنچه ما نیاز داریم، روش تفکر است. ایشان به من متدولوژی را آموختند و گفتند عالم آن است که برای سوال امروز پاسخ امروز را داشته باشد و برای سوال فردا، به علم امروز بسنده نکند و راه‌حلی ارائه دهد که نیاز فردا را پاسخ‌گو باشد در غیر این صورت جامعه پیشرفت نخواهد کرد.

فیروزان به وجه دیگری از شخصیت علامه جعفری اشاره کرد و گفت: روحانیت، نقطه ثقل جامعه اسلامی است و فقیهی می‌تواند پاسخ‌گوی جامعه باشد که اهل تفکر است و پاسخ نوین دارد. من این مورد را در شخصیت علامه جعفری به عینه می‌بینم. و ایشان واقعاً نقطه اتکای جامعه بود؛ چون مراجعه‌کنندگان به ایشان از هر قشر و سنخی با تحصیلات متفاوت بودند.

فیروزان، بزرگ‌ترین فضیلت علامه جعفری را فتوت در کنار علم نام برد و گفت: همگان می‌دانستند که در درازمدت می‌توان بر ایشان تکیه کرد؛ افرادی چون ایشان باید نو به نو شوند و منظومه‌ای از خصایل باشند و نگاه ما به این متفکران نباید تاریخی و باستان‌شناسانه باشد.

در آیین بزرگداشت علامه محمدتقی جعفری، جمع زیادی از چهره‌های علمی، فرهنگی و اهالی قلم از جمله محمد عطریان‌فر محمد عبدخدایی و مهندس ایرج حسابی شرکت داشتند. در حاشیه مراسم نیز نمایشگاه و فروشگاه‌های از کتاب‌های علامه جعفری برپا شده بود که با استقبال شرکت‌کنندگان روبه شد.